

Už svítá

Judita Čeřovská

Tak teď tu stojím v pokojíku cizím,
na stole láhev ještě nedopitá
V pokoji, z něhož za pár minut zmizím
hodiny bijí
a za žaluzií
už svítá

A tak tu stojím, podobná tý soše,
taky tak bezkrevná a poodkrytá
Nejvíc mě děsí voko na punčoše
mě nejvíc děsí
že tam venku kdesi
už svítá

Zejtra si koupím, si koupím tamten mohér
ten co má barvu jak vřesoviska
Svět, v kterým žijem, svět drobnejch lží a proher
zas bude do růžova, aspoň trochu získá

A tak tu stojím v pokojíku cizím
Jednou však zmizím a začnu všechno znova
i tahle noc mi zmizí v propadlišti
Někdo si možná svý srdce pro mě schová
a já už nebudu se bát o ráno příští

A tak tu stojím, nechce se mi vracet
jsem z toho všeho nějak rozpačitá
Nejvíc mě děsí, že mi není dvacet
už představte si
a mě nejvíc děsí
že svítá